

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5535/2020
02.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца „ Philip Morris Operations“ а.д. Ниш, чији је пуномоћник Небојша Станковић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., општина ..., чији је пуномоћник Петар Ракочевић, адвокат из ..., ради накнаде штете и дуга, одлучујући о ревизијама парничних странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1619/2019 од 22.10.2019. године, у седници већа одржаној 02.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије парничних странака изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1619/2019 од 22.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 1342/12 од 27.01.2017. године, исправљеном решењем истог суда П 1342/12 од 28.03.2019. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да тужиоцу, на име накнаде за испоручену механизацију исплати износ од 317.655,00 динара, са законском затезном каматом од 04.11.2014. године до исплате, док је за већи износ од досуђеног, а до траженог износа од 826.035,65 динара тужбени захтев одбијен, као неоснован. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу, на име накнаде за испоручен репроматеријал исплати износ од 28.232,00 динара, са законском затезном каматом од 04.11.2014. године до исплате, док је за већи износ од досуђеног, а до траженог износа од 75.502,70 динара тужбени захтев одбијен, као неоснован. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу, на име дуга по основу Уговора о регулисању међусобних обавеза и потраживања од 30.04.2004. године, закљученог 05.05.2004. године, исплати износ од 125.638,50 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2007. године до исплате. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 267.317,82 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1619/2019 од 22.10.2019. године одбијене су, као неосноване, жалбе парничних странака и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, парничне странке су благовремено изјавиле ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404.

Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014), који се у конкретном случају не може применити, у смислу члана 506. став 1. тог закона, али који је по садржини и дејству истоветан одредби члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС, број 125/04 и 111/09, у даљем тексту: ЗПП).

Решењем РЗ 74/2020 од 10.11.2020. године, Апелациони суд у Нишу је одлучио да се не предлаже Врховном касационом суду одлучивање о ревизијама парничних странака, као изузетно дозвољеним, изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1619/2019 од 22.10.2019. године у смислу одредбе члана 395. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је оценио да ревизије странака нису дозвољене.

Тужба у овој правној ствари је поднета 25.07.2005. године, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 480.000,00 динара. Поднеском од 28.01.2015. године тужба је преиначена повећањем тужбеног захтева на укупан износ од 1.027.176,85 динара, о којем је одлучено првостепеном пресудом донетом 27.01.2017. године. Другостепена пресуда донета је 22.10.2019. године. На дан преиначења тужбе, 1 евро је према средњем курсу Народне банке Србије износио 123,4127 динара, па вредност предмета спора побијаног дела представља динарску противвредност износа 8.323,10 евра.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09). Према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године)

У овом случају, правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 22.10.2019. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Како се ради о поступку у којем је вредност предмета спора побијаног дела износ од 1.027.176,85 динара, који не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да ревизије странака нису дозвољене.

Из наведених разлога, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић